

PUNAINEN KARJALA

NKP(b)n Karjalan AK:n, KASSR:n TP:KK:n ja KAL:n lehti

N:o 18 V. 1937 — Kuusipäivän 4:s päivä — Perjantaina tammikuun 22 p:nä

Sosialismin kaikkivoittava lippu

Joulukuun 5 p. vuonna 1936 hyväksytty Yleisliittolainen ylimääräinen Sovettien VIII Edustajainkokous Kremlin suuressa palatsissa maailmihistoriallisen merkityksen omaavan dokumentin, SSSR:n stalinilaisen Konstitutsioon. "Kuluu vuosisatoja ja ihmisten tietoisuudesta unohtuu ne ajat — kirjoitti "Pravda" — jolloin ihmistä riisti ihminen, jolloin ryhmä tyhjäntoimittajia ja parasitteja eli työtätekevien joukkojen kustannuksella. Mutta ikuisesti tulee ihmiskunnan muistossa säteilemään se merkkipäivä, jolloin monikansallinen sovettien kansa hyväksyi vapaan ja onnellisen elämän Perustuslain". SSSR:n stalinilaisen Konstitutsioon, tämän ihmiskunnan suurimman asiakirjan, perustalle tulevat rakentamaan ja hyväksymään Sovettiliiton eri kansat tasavaltajensa Konstitutsioon.

Tammikuun 15 p. kokoontunut Venäjän Sosialistisen Federatiivisen Sovettiasavallan Ylimääräinen Sovettien XVII Edustajainkokous on hyväksynyt yksimielisesti VSFST:n uuden Konstitutsioon. Venäjän Sosialistisen federatiivisen Sovettiasavallan Konstitutsio lähtee niistä periaatteista, mistä SSSR:n Konstitutsioin, siitä, "... että yhteiskunnassa ei ole enää antagonistisia luokkia, että yhteiskunta muodostuu kahdesta toisistaan ystävällisestä luokasta, työläisistä ja talonpojista, että vallassa ovat juuri nämä työtätekevät luokat, että yhteiskunnan valtiollinen johto (diktatuuri) kuuluu työväenluokalle yhteiskunnan etumaisena luokkana" (Stalin). VSFST:n Konstitutsio on laadittu Sovettiliiton Konstitutsioon pohjalta ja sitä vastaavasti. Se heijastaa leniniläis-stalinilaisen kansallisuuspolitiikan voittoakua. Se kirjaa sen mitä VSFST:n kansat ovat jo saavuttaneet sosialistisen rakennustyön kaikilla aloilla. Se määrittelee tasavallan poliittisen ja taloudellisen perustan, sosialistisen ja henkilökohtaisen omistuksen muodot, se määrittelee tasavallan taloudellisen elämän suunnan ja periaatteen. Järjestyksellään se on sellainen, että "Kolhoosien hallusta oleva maa kiinnitetään niiden maksuttomaan käyttöön rajoittamattomaksi ajaksi, se on ainiaksi". Proletaarisen vallan tuloksena saivat VSFST:n talonpojat yli 100 miljoonaa hehtaaria tilanherrojen ja kirkkojen maita. Sen kolhoosien ja sovhoosien peltoja muokkaa nyt 222.600 traktoria, kolhoosilla on 38.641 kombainia jne. VSFST:n, johon kuuluu 24 aluepiiriä ja aluetta, 17 autonoomista tasavaltaa, 6 kansallista aluetta ja 9 kansallista piirikuntaa, Konstitutsio määrittelee Federatiivisen valtiotieteen ja säätää valtiotieteen paikallisten elinten, aina kyläsovettien asti, oikeudet ja velvollisuudet, sillä "sovettivallan elimet eivät ole vain läheisiä väestöjoukkoille, vaan kirjaimellisesti määrittelevät kansavallan elimiä, jotka ovat tuhansilla siteillä yhdistetyt työtätekeviin" (Kalinin). VSFST:n uusi Konstitutsio heijastaa sovettidemokratian korkeinta astetta. Se, samaten kuin Liiton Konstitutsioin, määrittelee sovettikansalaisen perusoikeudet ja velvollisuudet.

Proletaarinen vallankumous, proletariaatin diktatuuri, jota johtaa bolshevistinen puolue, Lenin-Stalinin puolue, on tehnyt Sovetti-Venäjältä, Sovettiliiton

yhdestä etumaisimmasta osasta, mitä laajimman demokratian maan. Sosialistisen demokratian, joka käsittää koko kansan, voittoa lippu hylmuaa kirkkaana sovettimaan yllä, on majakkana, johon suuntaavat katseensa kaikkien kapitalistimaiden sorretut ja orjuutetut satamilljoonaiset kansanjoukot. "Tästä lähtien alkaa uusi vaihe Venäjän historiassa", kirjoitti Lenin marraskuun 7 p. vuonna 1917. Yhdeksätoista olemassaolonsa vuotena on Venäjän proletariaatti liittosaa kaikkien Sovettiliiton kansojen kansa loistavasti toteuttanut nämä Leninin sanat. Nepin Venäjä on muuttunut sosialistiseksi Venäjäksi. VSFST:n kansat yhdessä Sovettiliiton kaikkien kansojen kanssa ovat rakentaneet kommunistisen yhteiskunnan ensimmäisen vaiheen — sosialismin.

Ylväänä ja järjestyksellään seisoos Sovettiliitto — kaikkien maiden työtätekevien isänmaa. Samaan aikaan kun Sovettiliitossa demokratia kehitetään johdon mukaisesti päähän saakka, koko kansaa käsiteltäessä, samaan aikaan fasismien lokainen aalto valelee kaikkia kapitalistimaita, tuottaen hirvittäviä kärsimyksiä niiden työtätekevien joukkoille, riistien niiltä alkeellimmatkin ihmis-oikeudet. Fasismi, joka valmistaa kiihkeästi sotaa proletariaatin diktatuuriin maasta vastaan, ei rajoita liikaista työtätekevää tähän. Se yrittää raivoisasti järjestää vakoilu- ja tuhotyötä sovettimaan sisällä. Tässä inhoittavassa työssä se on saanut auliit apurit itselleen trotskilais-zinovjevilaista bandiiteista, Sovettiliiton vammoutuneista vihollisista. Nämä kolminkertaisesti kiroit kansanviholliset murhasivat Sergei Mironovitsh Kirovin ja suunnittelivat koko maailman työtätekevien rakastaman johtajan, suuren Stalinin ja hänen lähimpien työkuumpiensa tuhoamista. Proletariaatin diktatuuriin valpas vartio NKVD tapasi nämä inhoittavat matelijat itse se toessa ja proletariaatin diktatuuri antoi bandiiteille ansionsa mukaisen tuomion. Mutta ei ole vielä loppunut asti tuhotut näitä kansanvihollisia, näitä fasismien agentteja. Tästä on osoituksena trotskilaisen "Paralleelisen keskuksen" asia, joka tullaan näinä päivinä käsittelemään Sovettiliiton Korkeimman oikeuden sotilaskollegiossa. Tämän vastavallankumouksellisen ryhmän kokoonpanoon, joka organisoitiin v. 1933, kuuluivat Pjatakovi, Radek, Sokolnikov, Serebrjakovi jne. "Tutkimuksissa on saatu selville — sanotaan Sovettiliiton prokuratuuriin tiedoituksessa — että "Paralleelisen keskuksen" L. Trotskin suoraisten ohjeiden mukaisesti järjesti diversantti- ja terroristisia ryhmiä, jotka useissa tuotantolaitoksissa, erikoisesti puolustusmerkityksen omaavissa, järjestivät tuhoamis- ja diversioita (hajoittamis-)tekoja ja valmistivat terroristisia tekoja NKP (b)n ja sovettihallituksen johtajia vastaan. Nämä samat ryhmät L. Trotskin ja "Paralleelisen keskuksen" suoraisten ohjeiden mukaisesti suorittivat myöskin spiontoimintaa muutamien ulkomaisten valtioiden hyväksi". "Paralleelisen keskuksen" rikollinen, vastavallankumouksellinen toiminta oli "suunnattu SSSR:n sotilasmahdin heikentämiseen, SSSR:ää vastaan valmistettavan sotahyökkäyksen joudut

tamiseen, ulkomaalaisten agrosorien avustamiseen SSSR:n alueen valloittamiseksi ja jakamiseksi, sovettivallan kukistamiseksi ja kapitalismin ja porvariston vallan palauttamiseen Sovettiliitossa".

Tällainen oli trotskilais-zinovjevilaisten vastavallankumouksellisen keskuksen ohjelma, jonka johdossa oli Zinovjev, Kamenjev jne. Tällainen on trotskilaisen "Paralleelisen keskuksen" poliittinen ohjelma, johon kuuluivat Pjatakovi, Radek jne. Trotskilaiset konnat tahtoivat meidän suuren kansan selän takana suorittaa liikaista työtätekevää fasisi-isäntänsä hyväksi, auttaa niitä sovettimaan valtuutuksessa. Mutta se ei fasisiteille ja niiden likaisille apureille ole onnistunut eikä tule koskaan onnistumaan! Sovettikansa vastaa vihollisten yrityksiin häiritä rauhallista rakennustyötämme tiivistämällä vielä tiiviimmäksi rivinsä puolueen ympärille, suuren Stalinin ympärille, terästäen vallankumouksellista valppauttaan, kohottaen aktiivisuuttaan taistelussa kommunistin täydellisen voiton puolesta. Se tulee museruttamaan viimeistä myöten fasisiä matelijain ja niiden kätyrien saastasta päät. Se tulee kaikella päättävyydellä toteuttamaan VSFST:n stalinilaisen Konstitutsioon 189 pykälän, jossa sanotaan: "Synnyttämään pettämisen: valan rikkominen, siirtyminen vihollisen puolelle, vahingon aiheuttaminen valtion sotilaalliselle mahdollille, vakoilu — rangaistavan lain koko ankaruudella kaikkein raskaimpana rikoksena". Trotskilaisen "Paralleelisen keskuksen" jäsenet ovat kansan vaarallisia vihollisia. Sen mukaan tulee olemaan heidän rangaistuksensaakin. Meidän on tehtävä mahdollisimman kansan vihollisten jokainen yritystä aiheuttaa vahinkoa Sovettiliitolle. Jokaisen Sovettiliiton kansalaisen tinkimätön velvollisuus on noudattaa stalinilaisia Konstitutsiota, jonka lipun alla, bolshevistisen puolueen ja sovettihallituksen johdolla, suuren Stalinin johdolla tulevat Sovettiliiton kaikki kansat rakentamaan kommunistisen yhteiskunnan loppuun saakka.

Tov. Rodionovin rekordi

Vuonna 1936 Punaisen armeijan riveihin kutsuttiin "Skorohod"-tehtaan mainio stahanolainen Nikolai Rodionov, joka on saavuttanut maailmanennätyksen kienien päällysten pinnajana. Tammikuun 18 päivänä tov. Rodionov saapui kahdeksi päiväksi lomalle Leningradiin, tuli työastoon ja asettui "Menu"-koneensa ääreen.

Kuuden työtunnin aikana tov. Rodionov pinnasi päällisiä 1530 paria, työnormin ollessa 1.165 paria työtunnin aikana. Kilpailen Rodionovin kanssa kaikki prikaadit pinnasivat yhteensä 4.000 paria, normin ollessa 3.300 paria.

Mongoliankielen sanakirja

Leningradin Idän kansojen instituutti on julkaissut maailman ensimmäisen nykyaikaisen mongoliankielen sanakirjan, joka sisältää 10.000 sanaa. Käytännön hyödyksiä on sanakirja, voi lukea sanomalehtiä, xhumaaleja ja koko nykyistä mongoliaista kirjallisuutta.

V. I. LENININ dokumentteja

Alempana julkaistaan kuusi Vladimir Iljitšin dokumentteja. Leninin dokumenttien joukossa julkaistaan neljä telegrammia kansalaissodan ajalta, kirje oikeusaslain kansankomissaarille Kurskille — maaliskuun 18 päivänä v. 1922 ja kirje Politbyrolle — lokakuun 6 päivänä v. 1922.

Ensimmäinen telegrammi, joka on päivätty toisena tai kolmantena päivänä tammikuuta v. 1919, on kokonaan toveri Stalinin kirjoittama. Allekirjoitus Leninin. Telegrammi on lähetetty sinä aikana, kun punaiset sotajoukot aloittivat päättävän hyökkäyksen Krasnovin donilaista kasakka-armeijaa vastaan. Telegrammissa mainitulla tapauksella, krasnovilaisten Raigorodin valloituksella, oli lyhytaikainen luonne. Jo tammikuun toisella puoliskolla Krasnovin joukko-osastot perääntyivät kiireellisesti järjestyksessä koko

rintamalla. Kaspian merellä toimineella englantilaisella laivastolla, josta telegrammissa myöskin puhutaan, oli tukikohtanaan Baku, jonka englantilaiset imperialistit olivat miehittäneet vuoden 1918 toisella puoliskolla. Bakussa englantilaiset pysyivät toukokuuhun asti v. 1920.

Kesäkuun 9 päivänä v. 1919 Itäisen rintaman Vallankumouksellisen sotilassovettile lähetetty telegrammi, jossa osoitettiin itäisen rintaman tehtävät taistelussa Koltshakia vastaan ja jossa korostettiin välttämättömyyttä siirtää osa joukoista toisille rintamille, on kirjoitettu sinä aikana, kun Judentshin hyökkäisi Petrogradiin vastaan kesällä ja denikiniläiset mursivat eteläisen rintamamme Millerovon rajonissa. Itäisellä rintamalla sotatoimet kehittyivät suotuisasti punaisille sotajoukoille ja juuri kesäkuun 9 päivänä, telegram-

min lähettämispäivänä, me valloitimme Ufan.

Frunzen telegrammi lokakuun 18 päivänä v. 1919 on kirjoitettu ratkaisevien menestysten aikaan taistelussa Koltshakia vastaan Itäisellä rintamalla. Lokakuun 14 päivänä alkoi Punaisen armeijan uusi hyökkäys, joka lopullisesti mursi koltshakilaisten vastarinnan. Siihen aikaan Frunze toimi Uralin ja Orenburgin alueilla.

Marraskuun 13 päivänä v. 1920 toveri Stalinille osoitettu telegrammi on lähetetty siihen aikaan, kun Stalin oli Kaukasiassa Temir-Han-Shurissa (Buinaksk), jonne hän oli Bakusta saapunut Dagestanin kansojen edustajajoukokseen. Toveri Stalin johti Kaukasiassa vielä säilyneiden valkokaartilaitesten joukko-osastojen likvidoimista.

Oikeusaslain kansankomissaari Kurskille maaliskuun 18 päivänä v. 1922 osoitetun kirjeen

kirjoittamisen aiheena olivat ne törkeydet, jotka paljastettiin sovettirustissa. Kirjeessä Lenin vaatii syillisten "armotonta rangaistamista".

Kirjeen Politbyrolle Vladimir Iljitsh kirjoitti lokakuun 6 päivänä v. 1922. Lenin oli vasta joku päivä sitten (lokakuun 2 päivänä) ryhtynyt työhön, toivuttuaan sairautensa ensimmäisten puusien jälkeen. Kirje on kirjoitettu sinä yhteydessä, kun Politbyrossa käsiteltiin komissin selostusta Liiton Konstitutsiosta. Lenin, jonka hammasta tähän aikaan pakotti, josta hän mainitsee kirjeessä (ja yleensä hän tunsi tähän aikaan itsensä huonovointiseksi), ei ollut istunnossa läsnä.

NKP(b):n KK:n YHTEYDESSÄ OLEVA MARX-ENGELSIN-LENININ INSTITUUTTI

Tasavallan Vallankumouksellisen sotilassovettile

[Tammikuun 2 tai 3 p:nä v. 1919]

Kaukasiassa rintaman esikuntapäällikön operatiivisesta tiedonannosta numero 4.873 näkyy, että krasnovilaiset ovat valloittaneet Raigorodin Volgan rannalla Sareptin eteläpuolella, uhaen ensinnäkin sotilaslastejamme, jotka ovat matkalla Vladimirovkasta Tsaritsyniin, toiseksi, Astrakanin-Saratovin linjan eheyttä. Pyydämme ryhtymään toimenpiteisiin. Samassa operatiivisesta tiedonannosta näkyy,

että englantilainen laivasto neljän aluksen voimalla on pommittanut Staroteretshnjaa Astrakanin eteläpuolella, polttanut kaksi lotjamme ja vahingoittamattomana poistunut merelle, anastaen haltuunsa sairaala-alkusenne "Aleskerin" lääkintähenkilökuntineen. Missä on laivastomme ja mitä se tekee? [12]

Sovnarkomin puheenjohtaja LENIN.

Telegrammi Itäisen rintaman Vallankumoukselliselle sotilassovettile

Kesäkuun 9 p:nä [v. 1919]

Heti. Komissaarin valvottava lähetystä.

Itäisen rintaman Vallankumouksellisen sotilassovetti.

Voimakas huononeminen Pietarin edustalla ja murto etelässä pakottaa meidät yhä vielä ottamaan sotajoukkoja rintamaltamme. Toisin ei voida. Teidän on siirryttävä revolutsiooniseen paan sotatoimintaan, luopuen totutusta. Mobilisoi kaikki 18—45 ikävuoteen, asettakaa tehtäväksi lähimpien suurten tehtaiden, kuten Motovilhan ja Minjarin valloittaminen, luvaten vapauttaa, kun ovat ne valloittaneet. Aset-

[881.]

LENIN.

*) S. S. Kamenev oli siihen aikaan Itäisen rintaman komentaja.

Telegrammi M. V. FRUNZELLE

Lokakuun 18 p:nä v. 1919

Turkestanin rintaman Vallankumouksellinen sotilassovetti. FRUNZE

Älkää kiinnittäkö kaikkea huomiota Turkestanin, vaan Uralin kasakain täydelliseen likvidointiin kaikin, vaikkapa diplomaattisinkin keinoin. Jouduttakaa kaikin voimin etelärintaman avustamista. Eikö Orenburgin

kasakkoja voisi ottaa Pietarin edustalle tai toiselle rintamalle? Tiedoitakaa useammin faktillisesti täytäntöpanosta.

[127.]

LENIN.

Telegrammi I. V. STALINILLE

Marraskuun 13 p:nä [v. 1920] STALINILLE

Miten käy taistelu bändeja vastaan? Onko totta, että niissä yli 20 tuhatta pistintä ja sapeleja? Riittävätkö Kaukasian rintamalle määrätty lisävoimat? Pidätkö mahdollisena suhteiden rauhallaista sovittamista Gruzan ja Armenian kanssa ja millä pohjalla? Sitten, tehdäänkö täysin

vakavasti töitä Bakuun johtavien teiden varustuksella vahvistamiseksi? Myöskin pyydän lyhyesti tiedoitamaan Turkista ja Perbiasta telegrammeilla, yksityiskohteisemmin kirjeellä.

[574.]

LENIN.

Kirje D. I. KURSKILLE

Maaliskuun 18 p:nä [v.] 1922

Tov. Kurskij! Tov. Tsjurupa lähetti teille sok[er]i[tr]ustia koskevan kirjeen! Pyydän kiinnittämään mitä suurinta huomiota tähän asiaan. Nimittääkää paras työntekijä. Tarkastakaa henkilökohtaisesti. Maksimi energias ja ankaruutta.

ovat "tunnolliset" kommunistit, jotka tunnollisesti antavat vetää itseään nenästä. [Narkom]just ja Revtrib *) ensikädessä vastaavat näiden vetelehtijän ja heillä leikittelyiden valkokaartilaitesten armottomasta rangaistamisesta.

K. terv. LENIN.

*) Oikeusaslainkansankomissaari ja Vallankumoustrubanaali, Toim.

Kirje Politbyrolle

[Lokakuun 6 p:nä v. 1922].

Suurven [äläiselle] shovinismille julistan taistelun ei elämästä, vaan kuolemasta, heti kun pääsen kirostusta hampaasta, syön sen kaikin tervein hampaineni. Ehdottomasti on vaadittava, että Liiton Yleisvenäläisessä

TpKK:ssa olisi puheenjohtajana venäläinen ukrainalainen gruzialainen ja niin edelleen. Ehdottomasti! Teidän LENIN. OIKEIN I. STALININ.

Kolhoosien varallisuus kasvaa

Vieljärvi, 17 (Karel-TASS). Antikaisen selvityksessä on alkanut jakaa tuloja v. 1936 työpäivistä. Tulojen jako osoittaa kirkkaasti kolhoosin hyvinvoinnin nousua ja kolhoosnikkain varallisuuden kasvua. V. 1935 tehtiin työpäivä 460 grammaa jyvää, 500 grammaa perunoita, 1,3 kiloa rehua. Viime vuonna lisääntyi työpäivän arvo useita kertoja. Työpäivänsä vastaan kolhoosnikat

saavat nyt 1,8 kiloa kaikkia jyvää, 1,5 kiloa perunaa ja 6,75 kiloa rehua.

Kolhoosnikka Petr Grigorjevitch Jevsejevin perhe, jolla on 707 työpäivää, on saanut jyvää 1.272 kiloa, perunoita 1.060 ja rehua 4.772 kiloa. Tämän lisäksi on tov. Jevsejev saanut huomattavan summan rahaa.

Hyvin ovat turvanneet itsensä myöskin muut kolhoosnikat.

18.000 ruplaa valtion avustuksina

Kalevalan rajonin Vuonnisen selvotettin yleisessä kokouksessa luovutettiin valtion avustus yhdeksälle suuriperheelle äidille, 2.000 rpl. kullekin.

Ilon kyynele silmissä äidit pyysivät paikallista sovettia lähettämään heidän sydämilliset kiitoksensa rakkaalle toveri Stalinille,

sekä tovereille Irklisille, Arhipoville ja Bushujeville, luvaten käyttää varat lastensa kasvattamiseen sekä itse entistä voimakkaammin rakentaa Vuonniseen luja bolshevistista kolhoosia.

Vuonnisen selvotettin puheenjohtaja Jokela.

V. I. Leninin muistolle omistettu surukokous Keskuskulttuuritalolla

Eilen illalla oli Petroskoin keskuskulttuuritalolla yleiskaupunkilainen puolue-, sovetti-, nuorisoliitto- ja ammattiliittoaktiivien sekä stahanolaisen surukokous, joka oli omistettu Vladimir Iljitsh Leninin muistolle.

Kello 7 illalla kokoontui yleisö runsaslukuisesti tähän tilaisuuteen. Tähän olivat tulleet kaupungin parhaimmat stahanolilaiset ja aktivistit. Keskuskulttuuritalolla on järjestetty erikoisen näyttely, jossa nähdään koko Leninin mainehikas elämäntyö taistelussa bolshevistisen puolueen luomiseksi, taistelussa Lokakuun revolutsioon valmistamiseksi ja sen voitokkaaseen loppuun viemiseksi.

Ensimmäisessä taulukossa nähdään vuosina 1890—1905 ja aina vuoteen 1916, käyty taistelutulos. Toisessa taulukossa nähdään, miten Vladimir Iljitsh Lenin ja hänen parhain oppilaansa Stalin käyvät päättävää taiste-

lua suuren Lokakuun voittoonsa loppuun asti viemiseksi. Sitä seuraavissa taulukoissa näemme sen jälkeisen taistelun: kansalaissodan vuosina, uuteen talouspolitiikkaan siirtymiskauden, Leninin viimeiset vuodet, taistelun Leninin antamien ohjeiden täyttämiseksi — Leniniläistä tietä kulkeminen, suuren johtajamme rakkaan Stalinin johdolla.

Surukokouksen avaa NKP(b):n Petroskoin kaupunkikomitean sihteeri tov. Hirvonen. Lausuttuaan ensimmäiset sanat, jotka päättyivät sanoilla:

— Lenin elää meidän sydämissämme, teoissamme ja taistelussa.

Orkesteri soittaa suruhyminä. Koko sali kunnioitti seisalleen nousten suuren johtajan ja opettajan V. I. Leninin muistoa. Toveri Hirvonen julistaa surukokouksen avatuksi. Orkesteri soittaa Internatsionalen.

Puhemiehistön valitaan toverit Nikolajski, Hyppönen, Petrovskij, Polin, Miljaev, Hirvonen, Galkin, Marinushkin, Ivanov ja muita.

Valitaan kunnispuhemieshistä. Kun tov. Laatikainen lausuu kaikkein kaikkien, rakkaimmien nimien: — Toveri Stalin — nousi salissa myrskyä kauan kestävä suosioloitus.

Edelleen kunnispuhemieshistöön valitaan suosiosoituisin toverit Molotov, Kalinin, Voroshilov, Kaganovitsh, Andrejev, Ordzhonikidze, Mikoja, Tshubarski, Kossior, Zhdanov, Dimitrov, Krupskaja, Thälmann ja Antikainen.

Laajan selostuksen: kolmetoista vuotta ilman Leniniä, Leninin oppien mukaan, teki NKP(b):n Karjalan Aluekomitean sihteeri tov. Nikolajski.

Surukokous lähetti sähkösanoman johtajallemme tov. Stalinille. Surukokouksen jälkeen oli konsertti ja kino.

(Sojuzfoto)

Toverit M. I. KALININ ja D. J. SULIMOV Yleisvenäläisen yli määräisen sovettien XVII edustajajoukokouksen presidiumissa.

V S F S T : n K O N S T I T U T S I O S T A

VSFST:n Kansankomissaarien Sovetin puheenjohtajan Toveri D. J. SULIMOVIN puhe

Yleisvenäläisessä Ylimääräisessä Sovettien XVII Edustajakokouksessa

Sosialismin suurten valloitusten yhteenveto

Yleisliittolaisessa ylimääräisessä sovetin VIII edustajakokouksessa pitämässään historiallisessa selostuksessa toveri Stalin karakterisoi Sovettiliiton uuden Konstitutsioon jo saavuttamien valloitusten yhteenvetoksi, maassamme teoissa toteutetun sosialistisen järjestelmän registeröimiseksi ja lainsäädännöllisesti luojittamiseksi. Nimenomaan tässä on maamme uuden Perustuslain suuruus, lain, joka on työtäkeväen ihmiskunnan useiden sukupolvien vapautustalon tulos, taistelu, joka ensi kertaa koko maailman historiassa on SSTL:ssä seppelöity sosialismin voitolla ja vahvistamisella, toisen ihmisen toista ihmistä kohtaan harjoittaman eksplotaation hävittämällä, työläisten ja talonpoikain uuden, sosialistisen valtion rakentamisella.

Tov. Kalinin sanoi selostuksessaan oikein, että Sovetikonstitutsio ja sovetitodellisuus käytävät yhteen. Sosialistinen järjestelmä on jo luonut kaikki ehdot Konstitutsioon kirjoitettujen kansalaisten suurten oikeuksien todelliseksi toteuttamiseksi ja sosialistisen demokratian mitta laajimmalle kehittämiselle.

Tosiaan, eikä ole tosiasia, että 7-tuntinen työpäivä on otettu käytäntöön ja on käytännössä poikkeuksetta kaikilla kansantalouden aloilla? Onko maamme työläisten, kolhoosnikojen ja yleensä työtäkevien edessä vaara joutua työttömäksi? Meidän nuori sukupolvemme ei tunne sitä pelon tunnetta, jonka työttömyys synnytti jokaisessa työtäkevässä. Vanhat työläiset eivät voi vielä nykyäänkään välipitämättömänä muistella sitä. Mutta kapitalistisissa maissa on kymmeniä miljoonia työttömiä, ja ne, joilla on työtä, elävät alituissa vaaroissa menettää sen. Tässä yhteydessä minä haluan esittää teille kirjeen erältä nuorelta saksalaiselta työllästä, joka ei voi edes kuvitella sitä, että Sovettiliitossa jokaisella kansalaisella on työtä ja jokainen kansalainen on varma huomisesta päivästä. Volgan varren Saksalaisten tasavallan Unter-Waldenin kantoniin, Haltingin kylästä oleva toveri. Warwara Beilmann kaunopuheisesti kertoo tästä kirjoituksessaan, joka on julkaistu kesäkuun 23 p:nä v. 1936 Moskovan "Saksalaisessa keskuksessa". ("Vastaukseni työttömälle Ernst Bauerille"). Hän kirjoittaa:

"Odotattamatta sain Ernst Bauerilta kirjeen ulkomailta. Kirjeeseen oli liitetty ulkomaista sanomalehdessä leikattu ote, jossa oli julkaistu valokuvien yhdessä minusta seikkaperäisesti kirjoitetun kirjoituksen kanssa. Sanomalehti pani erikoisen korostuksen siihen, että minä 19-vuotias, entisen köyhän saksalaisen talonpojan tytär, vain tavallinen traktoristi, olen Volganvarren Saksalaisten Autonominen Sosialistisen Tasavallan hallituksen jäsen.

Ernst Bauer kirjoitti:

"Olen 24 vuoden ikäinen, metallurgi, villari. Olen suorittanut tutkinnon henkilökohtaisella koulutuksella, olen kuljettajaksi. Voin työskennellä myös sähköveturin kuljettajana. Ja tästä huolimatta en voi löytää työtä..."

Teistä julkaistu kirjoitus minua ihmettytti. Valtiolaisine ja yhteiskunnallisine rakenteineen on Venäjä meille maa, jota me tuskin voimme kuvitella... Pyydän teitä tiedoittamaan minulle, onko todella siten, kuin teistä on kirjoitettu. Ei yksistään minua vaan uusia uteliaisuus, vaan samoin kaikki ammatitoverini epäilevät tiedon todenperäisyyttä. Teihin minä pyydän luotua ja vielä kerran pyydän teitä täyttämään pyyntöni."

Minä kirjoitin hänelle kaikesta. Minä kirjoitin, että meistä, eikä yksistään minusta, vaan myöskin koko meidän nuorisoliittolais-traktoriprikaadista, jota johtaa nuorisoliittolais-prikaadiri Scheifer, tuntuu verraten kummalliselta, että nuori ihminen, jolla on niin hyvä ammattitaito, ei voi löytää työtä. Muuten, kapitalistisissa maissa tämä on nähtävästi hyvin tavallinen asia. Meillä ei ole mitään sellaista. Minä teen työtä ja opiskelen."

Edelleen Warwara Beilmann kirjessään kertoo, miten hän ja toiset kolhoosnikat elävät kolhoosissa: "Maata on kolhoosilla niin paljon, että ennen revolutsiota ei yksikään köyhä sellaisesta voinut milloinkaan edes uneksia. Jokaista työkykyistä kohden tulee 10,7 ha. Kone-traktoriasemalla on meillä 121 traktoria ja sen

lisäksi kaksi suurta Tsheljabinskin traktoritehtaan ketjutraktoria" jne... "Sanalla sanoen minä olen kirjoittanut mitä puhuttamman totuuden siitä, miten sovetinnoisella elää, työskentelee ja minkälaisella tunteella onsa."

Kuin peilistä, tästä dokumentista heijastuu ylipäämättömän kulta voittaneen sosialismin riemukkaan todellisuuden ja niiden maiden välillä, joissa vielä on vallalla kapitalistinen järjestelmä.

Työttömyyden likvidoinnin ja se, että sovettiliitolla faktillisesti on mahdollisuus turvata jokaiselle työtätekeväälle työtä, joka on vahvistettu Konstitutsiossa — nämä ovat mitä suurimpia valloituksia, joita maailma ei ole vielä tuntenut. Tämän ohella meidän Konstitutsiome luottaa sellaisten mitä suurimpien yhteiskunnallisten toimien toteutukseen, kuten työlläisten ja palveluskuntalaisten yhteiskunnallinen huolto, joka meidän maassamme on saavuttanut mitä laajimman kehityksen.

On kylliksi sanos, että yhteiskunnallisen vakuutuksen elinten budjetti v. 1936 teki 8.530 miljoonaa ruplaa. Tältä budjettilta on v. 1936 käytetty eläkkeiden maksamiseen noin 1.800 miljoonaa ruplaa, avustusten antamiseen väliaikaisen työkyvyttömyyden johdosta — noin 1.900 miljoonaa ruplaa, raskaus- ja synnytysavustuksiin — 360 miljoonaa ruplaa, Tsustrahin ja ammatillisiin alaisten lepotietien, sanatorioiden ja kurottien ylläpitämiseen — 619 miljoonaa ruplaa.

V. 1936 Tsustrahin ja Terveysasiain k:n sanatoriot palvelivat 605.000 ihmistä työlläisiä, palveluskuntalaisia ja insinööri-tekniilistä henkilökuntaa ja ammatti-laittojen lepotiet — 1.698 tuhatta henkilöä.

Nämä numerot ovat mitä loistavimpia ilmentyksiä Konstitutsioon kirjoitettuihin aineellisiin takeista, jotka koskevat oikeutta lepoon, huoltoon vanhuuden vuosina, sairauden ja työkyvyn menettämisen aikana.

Tämän ohella stalinilainen Konstitutsio takaa SSTL:n kansalaisille maksuttoman yleisen koulutuksen ja maksuttoman lääkäintäytön työtätekeville. Myöskään tämä ei ole deklaratio, vaan reaalinen sovetitodellisuus, jonka kirkkaana osoituksena ovat vuodesta vuoteen kasvavat menot yhteiskunnalliskulttuurisiin toimenpiteisiin. Varojen myöntäminen VSFST:n valtion budjetilla ja paikallisilla budjetilla (laskematta menoja samaan tarkoitukseen liitettävillä) yksistään kahden kansankomissaariat: Valistusasiain k:n ja Terveysasiain k:n linjalta nousivat v. 1936 — 9.674 miljoonaa ruplaa.

Toteutettuaan yleisen pakollisen alkeiskoulutuksen ja suoritettuaan loppuun yleisen 7-vuotisen koulutuksen toteuttamista ja tyydyttävän tavatonta tiedon janoa, Sovettiliitolla joka uusi laajentaa koulujen ja muiden kulttuuri- ja valistuslaitosten verkostoa.

Viimeisten 12—13 vuoden aikana on Venäjän federaatiolla tässä suhteessa mitä suurimpia edistysaskeleita, jotka ovat todellisen kulttuuri-revolutsion tulosta.

Alkeis-, vajakaske- ja keskeiskoulujen verkosto VSFST:ssä on viimeisten 12 vuoden aikana (vuodesta 1924 vuoteen 1936) kasvanut yli kaksinkertaisesti (63,9 tuhannesta 148,3 tuhanteen), jolopaisi keskeiskoulujen lukumäärä on kasvanut miltei kolminkertaisesti ja yleisen 7-vuotisen koulutuksen käytäntöön ottamisen yhteydessä on vajakaskeiskoulujen lukumäärä kasvanut enemmän kuin 11-kertaisesti. Meille on jo tullut tavalliseksi yleiskoulutuksen toteuttamisen tosiasia. Mutta jos te muistatte, että tsaristisella Venäjällä v. 1911 opiskeli alkeiskouluissa ainoastaan 48 prosenttia kouluikäisistä lapsista, niin tulee vielä selvemmäksi sovettiliittolaisen suoritettujen toimenpiteiden valtaisuus.

Näiden 12 vuoden aikana joukkokirjastojen verkosto on kasvanut 5-kertaisesti, klubien — 4-kertaisesti, lukutupien — 3½-kertaisesti ja kinejen — yli 20-kertaisesti.

Vuossataisen pimeyden, lukutaidottomuuden, kulttuuritauon maan on Suuren proletaarisen revolutsion ja sosialistisen järjestelmän voiton tuloksena muuttunut maaksi, jossa vallitsee kulttuurin ennennäkemätön kukoistus, kulttuurin, josta on tullut mi-

lä laajimpien kansanjoukkojen omaisuus. (Suosionosoituksia.) Eikö tässä suhteessa ole merkittävää se tosiasia, että lähiainoissa pidettävien Pushkinin päivien valmisteluun osallistuu kirjaimellisesti koko maamme väestö — pienestä suureen asti, kaikki kansat, jotka asuvat Sovettiliitossa, valmistautuvat kunnioittamaan suuren venäläisen runoilijan muistoa.

Pienemmät eivät ole, maamme saavutukset terveydenhoidon kehittämisessä.

Viimeisten 12 vuoden aikana on sairaaloiden verkosto (vuodesta 1924 vuoteen 1936) kasvanut 8.538:sta 6.450:een ja sairaalapaikkojen lukumäärä — 146.058:sta 297.393:een.

V. 1937 sairaalaverkosto laajenee 27 tuhannella sairaalapaikalla v. 1936 rakennettujen uusien sairaaloiden laskulla.

Erikoisen voimakkaasti on näiden vuosien aikana kehittyntä lastenseimien verkosto: 36,6 tuhannesta seimipaikasta v. 1924 — 4,5 miljoonaa paikkaan (yhdessä sesonkipaikkojen kanssa) v. 1937.

Vuoden 1937 plaanin mukaan turvataan maamme koko yhteiskunnalliskulttuurisen verkoston huomatava edelleen kasvu ja sen työllä laadun paraneminen. On kylliksi sanos, että v. 1937 Valistusasiain k:n ja Terveysasiain k:n budjetti kasvaa vuoteen 1936 verrattuna vielä 2.200 miljoonalla ruplalla, laskematta siitä, että vuodesta 1937 lähtien Liiton Terveysasiain k:n muodostamisen johdosta huomattava osa menoista kulkee liitobudjetilla.

Kuten näette, Konstitutsio ei ainoastaan lujita lailla kansalaisten mitä laajimpia oikeuksia, joita kapitalistisissa olosuhteissa on mahdoton ajatella, vaan myöskin turvaa nämä oikeudet lujilla aineellisin takeilla. Mitään tällaista ei yksikään valtio maailmassa ole vielä tuntenut. Muita asia ei ole yksistään tässä. Näiden oikeuksien koko suuruus ja merkityksellisyys lisääntyy sata-kertaisesti sillä, että sosialistisen taloussysteemin sisältävät rajatoma mahdollisuudet aineellisten hyvyksien tuottamisen edelleen ja entistä nopeammalle kasvulle, kulttuurin, tieteen ja taiteen entistä nopeammalle kasvulle.

Meidän edustajakokouksemme on kokoonnutut hetkellä, jolloin taloutemme kaikki alat päättävät v. 1936 suorittamansa työn yhteenvetotojen laatimista ja lopullisesti tarkistavat työplaania vuodelle 1937.

Stahanovilainen liike v. 1936 antoi todella erinomaisen kasvun työllä tuottavuudelle. Tämä työllä tuottavuuden kasvu on suoranainen tulos uuden tekniikan valtaamisesta, tuotantollisen kulttuurin kasvusta, joka on löytänyt heijastuksensa stahanovilaisessa liikkeessä.

Suurellisuuden kokonaistuotanto vuonna 1936 aikana on kasvanut 30 prosentilla vuoteen 1935 verrattuna. V. 1937 tuotannon pitäisi kohota 97,5 miljardiin ruplaan, t.s. antaa 20 prosentin kasvun. V. 1937 yksistään tuotannon lisäkasvu, joka tekee

16—17 miljardia ruplaa, ylittää enemmän kuin puolitoistakertaisesti tsaristisen Venäjän koko tuotannon v. 1913, jolloin koko tuotanto teki 10,25 miljardia ruplaa. (Suosionosoituksia.)

Vuosi 1937 on alkanut sosialistisen kilpailun uudella nousulla raskaassa teollisuudessa ja muilla aloilla. Kaikki metallurgiset tehtaat ovat yhtyneet metallurgisen teollisuutemme parhaimpien sta-

hanovilaisten loosunkii — antaa maalle 60 tuhatta tonnia terästä vuorokaudessa — ja tämän taistelutunnuksen alla sovettimetallurgian uudestijärjestystä työtään. Stahanovilainen liike nousee uudelle asteelle ja valtaa sosialistisen industrian kaikki alat, kaikki tehtävät.

Ei tarvitse epäillä sitä, ettekö vuosi 1937 tule olemaan entistä suurempien saavutusten vuosi sekä työllä tuottavuuden kasvun ja tuotannon kasvun alalla että kaikissa muissakin suhteissa.

Näinollen sosialistisen valtion kansalaisten oikeuksien aineelliset takeet, oikeuksien, jotka on kirjoitettu VSFST:n Konstitutsioon XI luvussa, heti ensimmäisenä vuonna Konstitutsioon hyväksymisestä saavat uuden mahtavan kehityksen.

Sosialistisen taloussysteemin valtavat mahdollisuudet ja etuisuudet avautuvat koko laajuudessaan.

Porvarilliset konstitutsiot kammalevat sellaisilla "korkeilla" käsitteillä kuin "kanssa", "natio", "kansan prikkas" yms. Kaikki nämä usein käytettävät nimikivet ovat olemassa porvarillisen valtiollisuuden todellisen sisällön salaamista varten, jonka valtiollisuuden ytimenä on se, että mitätön vähemmistö eksploateerajia sortaa työtätekeviä joukkoja.

Vasta nyt meillä, sosialistisessa valtiossa, kaikki nämä käsitteet ovat täydentyneet todellisilla sisällöillä. Ensi kerran ihmiskunnan historiassa poliittisen taloustieteen käsite "kansan rikkauts" meillä, sovettimaassa, merkitsee todella koko kansan rikkautta eikä eksploateeraavan vähemmistön ylläilyä.

Sovetimaassa aineellisen hyvinvoinnin kasvu ja kulttuurin kukoistus avaa ennennäkemättömät mahdollisuudet ihmisen luovien voimien ja kykyjen kehittämiseksi. Kasvaa uusia ihmisiä. Mitä laajimmat kansanjoukot ovat tulleet mukaan aktiiviseen poliittiseen elämään. Maanikas stahanovilainen liike, taloustyöntekijä ja insinöörien vaimojen, Punaisen Armeijan komantien vaimojen liike, kolhoosimaaseuden naisten aktiivisuuden nousu, — kaikki ne ovat osoituksia siitä, miten joukot ovat lähentele liikkeelle, miten — sosialismin raskas työllä tuottavuuden kasvu ja uusia joukko-osastoja.

Samalla tämä on havainnollinen todistus sosialistisen järjestelmän mitä suurimmasta voimasta, jonka järjestelmän toteuttaminen on tehnyt meidän maamme maapölyllä ainoaksi iloiseksi elämäksi, onnen ja luovan työn maaksi. (Suosionosoituksia.)

Meidän maamme on saavuttanut

Meillä työtätekevien paikalliset sovetit johtavat kaikkea taloudellista ja kulttuurista rakennustyötä alueellaan. Uusi Konstitutsio lujittaa nämä niiden oikeudet. Mutta samalla uusi Konstitutsio asettaa niille entistä vakavammia vaatimuksia.

Valtiollisten elinten edustajien on todella teoilla vastattava valitsijan kysymyksiin, joista toveri Stalin puhui: "Oleko rakentanut hyvän koulun vai etkö ole rakentanut? Oleko parantanut asunto-olosuhteita? Oleko byrokraattit? Oleko auttanut tekemään työnsä tehokkaammaksi, meidän elämämme kulttuurisemmaksi?"

Tällaiset tulevat olemaan ne kriteerit — sanoo toveri Stalin edelleen — joilla miljoonat valitsijat tulevat suhtautumaan kandidaateihin, heittäen syrjään keivottomat, poistaten heidät listoilta, vetäen esille parhaimmat ja asettaa heidän kandidatuksensa.

Suotta on pahetta salata — juuri tätä ei usein ja monin paikoin ole riittänyt meidän paikallisilla sovettiliittolaisille, ja näihin väestön oikeutettuihin ja yksinkertaisiin kysymyksiin ne eivät usein ole voineet vastata tyydyttävästi.

Soveteissa meillä on vielä paljon sellaisia työntekijöitä, jotka ajattelevat, että heidän tehtävänsä on harrastaa vain korkean poliittisen kysymyksiä, eikä työtätekevien jokapäiväisiä vaatimuksia ja tarpeita. Nämä työntekijät unohtavat, että sovetit päätettävänä on herkkä suhtautuminen soveti-himiseen, että sellaiset kysymykset kuin kaupunkien tai työläisasukusten kunnostaminen, huolehtiminen viariskodeista, kaupista, raitiotie-linjeistä ja saunoista ovat paikallisten sovettiliittolien tärkeimpiä funktioita.

Valitettavasti sangen useilla sovettilaitoksilla paikalliskunnilla ei edesvastuutunne väestön edessä ole aina ensisillä. Mutta uusi Konstitutsio merkitsee tämän edesvastuun tavatonta huomamista. Kaikkien paikallisten sovettiliittolien ja laitojen on oltava bolshevistisesti kumalaisia ja vaativia itseään kohtaan valtiokurin toteuttamiseen nähden, ylempien valtiollisten direktiivien ja ohjeiden toteuttamiseen nähden, mutta tämän ohella jokaisen paikallisen sovettiliittolien, jokaisen sovettilaitoksen on mitä läheisemmin oltava sidottu työtätekevien joukkojen kanssa, jotka ovat sen va-

VSFST:n Konstitutsio ja paikallisten vallanelimien tehtävät

VSFST:n Konstitutsio, joka on alusta loppuun asti niiden samojen aatteiden ja niiden samojen historiallisten perusteiden läpitunnema kuin Liiton Konstitutsio, täydellisesti vastaa sitä taloudellista pohjaa ja niitä yhteiskunnallisia suhteita, jotka faktillisesti jo ovat olemassa meidän maassamme.

Se saattaa meidän valtiotekniikkaamme vastaamaan yhteiskunnallista ekonomiaa ja luokkavoiimen nykyistä suhdetta.

Samalla meidän federatiivinen Konstitutsiome yksitarkoitteisemmin kuin Liiton Konstitutsiome reklamoi federatiiviseen valtiotekniikkaan. Tässäliittyy työtätekevien deputaattien alue- ja rajonisovertien funktiot, antaa lainsäädännöllisen pysyvyyden koko sovetikoneiston organisaatorakenteelle. (VSFST:n Konstitutsion VIII luku.)

Laaja sosialistinen demokratia löytää heijastuksensa sekä sovettiliittolaisen paikallisten elinten rakenteissa että funktioissa.

Ainoastaan Sovettiliitossa on luotu ehdot työtätekevien kaikkein täydellisimmälle osallistumiseen valtion hallintaan, samaan aikaan, kun suuressa enemmistössä porvarillisia valtioita on jopa paikallisten valittujen elinten niukattiin oikeudet viimeisten vuosien aikana tehty olemattomiksi.

Esimerkiksi fasistisessa Italiassa helmikuun 4 p:nä v. 1926 annetulla lailla täydellisesti poistettiin kunnalliseuvostot ja maakuntaparlamentit ja vaihdettiin yhälähtäviin nimittäviin prefekteihin ja hallituksen komissaareihin (podesteeihin).

Tammikuun 30 p:nä v. 1935 Hitlerin julkaisema asetus "Saksan yhteisöistä" likvidoi pormestarien valinnallisuuden. Tämän lain ajatus on siinä, että nykyään fasistisen puolteen paikalliset johtajat faktillisesti nimittävät ja eroittavat pormestarin.

Meillä työtätekevien paikalliset sovetit johtavat kaikkea taloudellista ja kulttuurista rakennustyötä alueellaan. Uusi Konstitutsio lujittaa nämä niiden oikeudet. Mutta samalla uusi Konstitutsio asettaa niille entistä vakavammia vaatimuksia.

Valtiollisten elinten edustajien on todella teoilla vastattava valitsijan kysymyksiin, joista toveri Stalin puhui: "Oleko rakentanut hyvän koulun vai etkö ole rakentanut? Oleko parantanut asunto-olosuhteita? Oleko byrokraattit? Oleko auttanut tekemään työnsä tehokkaammaksi, meidän elämämme kulttuurisemmaksi?"

Tällaiset tulevat olemaan ne kriteerit — sanoo toveri Stalin edelleen — joilla miljoonat valitsijat tulevat suhtautumaan kandidaateihin, heittäen syrjään keivottomat, poistaten heidät listoilta, vetäen esille parhaimmat ja asettaa heidän kandidatuksensa.

Suotta on pahetta salata — juuri tätä ei usein ja monin paikoin ole riittänyt meidän paikallisilla sovettiliittolaisille, ja näihin väestön oikeutettuihin ja yksinkertaisiin kysymyksiin ne eivät usein ole voineet vastata tyydyttävästi.

Soveteissa meillä on vielä paljon sellaisia työntekijöitä, jotka ajattelevat, että heidän tehtävänsä on harrastaa vain korkean poliittisen kysymyksiä, eikä työtätekevien jokapäiväisiä vaatimuksia ja tarpeita. Nämä työntekijät unohtavat, että sovetit päätettävänä on herkkä suhtautuminen soveti-himiseen, että sellaiset kysymykset kuin kaupunkien tai työläisasukusten kunnostaminen, huolehtiminen viariskodeista, kaupista, raitiotie-linjeistä ja saunoista ovat paikallisten sovettiliittolien tärkeimpiä funktioita.

Valitettavasti sangen useilla sovettilaitoksilla paikalliskunnilla ei edesvastuutunne väestön edessä ole aina ensisillä. Mutta uusi Konstitutsio merkitsee tämän edesvastuun tavatonta huomamista. Kaikkien paikallisten sovettiliittolien ja laitojen on oltava bolshevistisesti kumalaisia ja vaativia itseään kohtaan valtiokurin toteuttamiseen nähden, ylempien valtiollisten direktiivien ja ohjeiden toteuttamiseen nähden, mutta tämän ohella jokaisen paikallisen sovettiliittolien, jokaisen sovettilaitoksen on mitä läheisemmin oltava sidottu työtätekevien joukkojen kanssa, jotka ovat sen va-

linneet, on oltava erikoisen herkkä väestön vaatimuksia kohtaan, valitsijain nakaaseja kohtaan ja erikoisen huomaavaisesti kuunneltava niitä.

VSFST:n Konstitutsion pykälä 88 sanoo: "Työtätekevien deputaattien Sovettien toimeenpanevat elimet ovat välittömästi tilivelvollisia niin ne valinnoille työtätekevien deputaattien Sovetille kuin myöskin ylempien työtätekevien deputaattien Sovetin toimeenpanevalle elimelle". Usein paikalliset elimet, vihättyen väärin ymmärrettyyn demokratiaan, unohtavat valtiokurin, valtiollaan paikallisen elimen velvollisuutensa tai, mitä kaikkein useinmain havaitaan, rakentavat työnsä, lähtien yksinomaan ylempien elinten direktiiveistä, orientoituen niinsanoen vain päällystön. Tällaiset elimet unohtavat, että ne ovat sovettikansan palveluksessa, että niiden ensimmäinen pyhä velvollisuus on huolehtiminen väestön vaatimusten mahdollisimman täydellisestä ja laajasta tyydyttämisestä. Tällaiset elimet, elleivät ne kykene mitä lyhyimmässä ajassa parantamaan työtään, saavat syyttää itseään, kun niitä tullaan nuhtelemaan.

Työtätekevien kaikkien sovetien, kaikkien vallanelimien on kohotettava työnsä sille korkealle tasolle, jolla sosialistisen yhteiskunnan valtiokoneisto tulee seistä.

Uusi Konstitutsio, vaatiin koko sovetikoneiston työn radikaalista parantamista, samalla säätää valtiollaan paikallisten elinten sellaisen rakenteen, joka turvaa mahdollisuuden niiden toiminnan kehittämiseen enimmäkseen korkeudelle.

Ennenkaikkea valtiollaan paikallisten elinten (työtätekevien deputaattien sovetien) uusi rakenne huomattavasti yksinkertaistaa hallintakoneistoa ja ankarasti reklamoi sen työn.

Voimassaolevan "kolmirenkaisen" systeemin asemasta — sovetien edustajakokous, toimeenpanevan komitean pleenumi ja sen presidiumi — uusi Konstitutsio ottaa käytäntöön "kaksirenkaisen" systeemin — työtätekevien deputaattien sovetin sessian ja sen toimeenpaneva komitea.

Konstitutsio säätää myöskin työtätekevien deputaattien sovetin sessian koofektuutsumisen määräjät. Nämä sessiat tullaan kutsumaan koolle: aluepiireissä ja alueilla — vähintään neljä kertaa vuodessa, rajoneissa —

mien talouksien lukumäärä yli 1/3 kaikista talouksista.

Tässä rajonissa on saavutettu suuria menestyksiä kansanvalituksen alalla. Vuosina 1933 ja 1934 on rajonissa avattu kaksi keskeiskoulu. Kaikkiaan on rajonissa 50 koulua, joissa 5.792 oppilasta.

On kasvanut kokonainen verkosto klubeja, lukutupia, kirjastoja ja muita kulttuuri- ja valistuslaitoksia, jotka vielä aivan äskettäin laskettiin yksiköiksi. On kylliksi sanos, että jokaisessa kolhoosissa on perustettu joko klubi tai lukutupa. On perustettu rajonin kulttuuritalo ja hyvä rajonin kirjasto.

Rajonibudjetti on kasvanut 1.897,6 tuhannesta v. 1933 — 3.060,9 tuhanteen ruplaan v. 1935.

Rajonin tavaravaihto on kasvanut viimeisten kolmen vuoden aikana 5.254 tuhannesta ruplasta 7.468 tuhanteen ruplaan.

Minä jo sanoin, että tämä ei ole lähestulkoonkaan paras rajoni. Pikemminkin se voidaan laskea heikkojen rajonien luokkaan. Silti tämän rajonin esimerkistä, sen nopean kasvun esimerkistä selvästi näkyy, miten suurta ja vastuunalaista roolia rajonit täyttävät, miten tärkeät valtiolliset funktiot lankeavat rajonien sovettiliittolille. Tämän vuoksi kaikkien autonoomisten tasavaltojen, aluepiirien ja alueiden toimeenpanevien komiteoiden erikoisen vastuunalaista tehtävänä on kaikin tavoin lujittaa ja parantaa nimenomaan tämän valtiokoneiston tärkeimmän, minä sanoisin, monissa suhteissa ratkaisevan renkaan työtä. Tässä on kysymys sekä rajonikeskustien ihmistä, että aineellisesti baasista ja kulttuurilaitosten kehittämistä niissä.

Minä jo sanoin, että tämä ei ole lähestulkoonkaan paras rajoni. Pikemminkin se voidaan laskea heikkojen rajonien luokkaan. Silti tämän rajonin esimerkistä, sen nopean kasvun esimerkistä selvästi näkyy, miten suurta ja vastuunalaista roolia rajonit täyttävät, miten tärkeät valtiolliset funktiot lankeavat rajonien sovettiliittolille. Tämän vuoksi kaikkien autonoomisten tasavaltojen, aluepiirien ja alueiden toimeenpanevien komiteoiden erikoisen vastuunalaista tehtävänä on kaikin tavoin lujittaa ja parantaa nimenomaan tämän valtiokoneiston tärkeimmän, minä sanoisin, monissa suhteissa ratkaisevan renkaan työtä. Tässä on kysymys sekä rajonikeskustien ihmistä, että aineellisesti baasista ja kulttuurilaitosten kehittämistä niissä.

Minä jo sanoin, että tämä ei ole lähestulkoonkaan paras rajoni. Pikemminkin se voidaan laskea heikkojen rajonien luokkaan. Silti tämän rajonin esimerkistä, sen nopean kasvun esimerkistä selvästi näkyy, miten suurta ja vastuunalaista roolia rajonit täyttävät, miten tärkeät valtiolliset funktiot lankeavat rajonien sovettiliittolille. Tämän vuoksi kaikkien autonoomisten tasavaltojen, aluepiirien ja alueiden toimeenpanevien komiteoiden erikoisen vastuunalaista tehtävänä on kaikin tavoin lujittaa ja parantaa nimenomaan tämän valtiokoneiston tärkeimmän, minä sanoisin, monissa suhteissa ratkaisevan renkaan työtä. Tässä on kysymys sekä rajonikeskustien ihmistä, että aineellisesti baasista ja kulttuurilaitosten kehittämistä niissä.

Minä jo sanoin, että tämä ei ole lähestulkoonkaan paras rajoni. Pikemminkin se voidaan laskea heikkojen rajonien luokkaan. Silti tämän rajonin esimerkistä, sen nopean kasvun esimerkistä selvästi näkyy, miten suurta ja vastuunalaista roolia rajonit täyttävät, miten tärkeät valtiolliset funktiot lankeavat rajonien sovettiliittolille. Tämän vuoksi kaikkien autonoomisten tasavaltojen, aluepiirien ja alueiden toimeenpanevien komiteoiden erikoisen vastuunalaista tehtävänä on kaikin tavoin lujittaa ja parantaa nimenomaan tämän valtiokoneiston tärkeimmän, minä sanoisin, monissa suhteissa ratkaisevan renkaan työtä. Tässä on kysymys sekä rajonikeskustien ihmistä, että aineellisesti baasista ja kulttuurilaitosten kehittämistä niissä.

Minä jo sanoin, että tämä ei ole lähestulkoonkaan paras rajoni. Pikemminkin se voidaan laskea heikkojen rajonien luokkaan. Silti tämän rajonin esimerkistä, sen nopean kasvun esimerkistä selvästi näkyy, miten suurta ja vastuunalaista roolia rajonit täyttävät, miten tärkeät valtiolliset funktiot lankeavat rajonien sovettiliittolille. Tämän vuoksi kaikkien autonoomisten tasavaltojen, aluepiirien ja alueiden toimeenpanevien komiteoiden erikoisen vastuunalaista tehtävänä on kaikin tavoin lujittaa ja parantaa nimenomaan tämän valtiokoneiston tärkeimmän, minä sanoisin, monissa suhteissa ratkaisevan renkaan työtä. Tässä on kysymys sekä rajonikeskustien ihmistä, että aineellisesti baasista ja kulttuurilaitosten kehittämistä niissä.

Minä jo sanoin, että tämä ei ole lähestulkoonkaan paras rajoni. Pikemminkin se voidaan laskea heikkojen rajonien luokkaan. Silti tämän rajonin esimerkistä, sen nopean kasvun esimerkistä selvästi näkyy, miten suurta ja vastuunalaista roolia rajonit täyttävät, miten tärkeät valtiolliset funktiot lankeavat rajonien sovettiliittolille. Tämän vuoksi kaikkien autonoomisten tasavaltojen, aluepiirien ja alueiden toimeenpanevien komiteoiden erikoisen vastuunalaista tehtävänä on kaikin tavoin lujittaa ja parantaa nimenomaan tämän valtiokoneiston tärkeimmän, minä sanoisin, monissa suhteissa ratkaisevan renkaan työtä. Tässä on kysymys sekä rajonikeskustien ihmistä, että aineellisesti baasista ja kulttuurilaitosten kehittämistä niissä.

Minä jo sanoin, että tämä ei ole lähestulkoonkaan paras rajoni. Pikemminkin se voidaan laskea heikkojen rajonien luokkaan. Silti tämän rajonin esimerkistä, sen nopean kasvun esimerkistä selvästi näkyy, miten suurta ja vastuunalaista roolia rajonit täyttävät, miten tärkeät valtiolliset funktiot lankeavat rajonien sovettiliittolille. Tämän vuoksi kaikkien autonoomisten tasavaltojen, aluepiirien ja alueiden toimeenpanevien komiteoiden erikoisen vastuunalaista tehtävänä on kaikin tavoin lujittaa ja parantaa nimenomaan tämän valtiokoneiston tärkeimmän, minä sanoisin, monissa suhteissa ratkaisevan renkaan työtä. Tässä on kysymys sekä rajonikeskustien ihmistä, että aineellisesti baasista ja kulttuurilaitosten kehittämistä niissä.

Minä jo sanoin, että tämä ei ole lähestulkoonkaan paras rajoni. Pikemminkin se voidaan laskea heikkojen rajonien luokkaan. Silti tämän rajonin esimerkistä, sen nopean kasvun esimerkistä selvästi näkyy, miten suurta ja vastuunalaista roolia rajonit täyttävät, miten tärkeät valtiolliset funktiot lankeavat rajonien sovettiliittolille. Tämän vuoksi kaikkien autonoomisten tasavaltojen, aluepiirien ja alueiden toimeenpanevien komiteoiden erikoisen vastuunalaista tehtävänä on kaikin tavoin lujittaa ja parantaa nimenomaan tämän valtiokoneiston tärkeimmän, minä sanoisin, monissa suhteissa ratkaisevan renkaan työtä. Tässä on kysymys sekä rajonikeskustien ihmistä, että aineellisesti baasista ja kulttuurilaitosten kehittämistä niissä.

Minä jo sanoin, että tämä ei ole lähestulkoonkaan paras rajoni. Pikemminkin se voidaan laskea heikkojen rajonien luokkaan.

VSFST:n KONSTITUTSIOSTA

Jatkoa toveri SULIMOVIN puheeseen

Lujitettava Sovettiliiton mahtia

Liittovaltiomme — Sosialistisen Liittovaltiovaltojen Liiton perusrakenteena, joka jyrkästi erottaa sen porvarillisista federaatioista, on tasavaltajien vapaaehtoisuus kuulua Liittoon ja niiden oikeus erota Liitosta.

Kuuluen Sosialistisen Sovettiliiton Liittoon, VSFST on samalla suvereeninen valtio. VSFST:llä säilyvät täydellisesti valtiolliset ja oikeudelliset aineet Sosialistisen Liittovaltiovaltojen Liitosta eroamisokseen asti (VSFST:n Konstitutiopöytäkirja pykälä 13 ja 15). Tämä asetus on täysin oikeutettu, sillä Sosialistisen Liittovaltiovaltojen Liitosta eroamisokseen asti (VSFST:n Konstitutiopöytäkirja pykälä 13 ja 15). Tämä asetus on täysin oikeutettu, sillä Sosialistisen Liittovaltiovaltojen Liitosta eroamisokseen asti (VSFST:n Konstitutiopöytäkirja pykälä 13 ja 15).

Tällaista oikeutta ei tunne ainoakaan kapitalistisista federaatiivisista valtioista. Amerikan etelävaltioiden yritys XIX-vuosisadan 60-luvulla erota Liitosta johti kansalaissotaan Pohjoisen ja Etelän välillä v.v. 1861—1864. Sveitsin liiton ("Sonderbund") seitsemän talonpoikauskantonin samantyyppinen yritys v. 1848 erota muista Sveitsin kantoneista päättyi "Sonderbundin" tottelemattomien kantonien lannistamiseen asevoimalla.

Viellä porvarillisetkin oppineet valtiotieteilijät ovat pakotettuja tunnustamaan, että sellaista liittotasavaltajien suvereniteettiä kuin SSTL:ssä "ei tunne yksikään toinen liittovaltio" (Hellinghant — "Sovettiliitto" v. 1930).

Kuuluen liiton-tasavaltajana Sovettiliiton kokoonpanoon VSFST on itse federatio, johon kuuluu 17 autonomista tasavaltaa, joille VSFST:n uuden Konstitutiopöytäkirjan turvaa kaikkein laajimman kansallisen autonomian. VSFST:n Konstitutiopöytäkirjan pykälän 20 mukaisesti jokaisella VSFST:ään kuuluvalla autonomisella tasavallalla on oma Konstitutiopöytäkirja, joka huomioi kyseessäolevan ASST:n taloudellisen ja kulttuurisen kehityksen erikoisuudet.

Viime aikoihin asti useat autonomiset tasavallat kuuluvat aluepiireihin: niinpä esimerkiksi Tšuvashian ASST kuului Gorjkin aluepiiriin, Mordvan ASST — Kuibyshevian aluepiiriin, Volgan varren Saksalaisten ASST — Saratovin aluepiiriin jne.

Uuden Konstitutiopöytäkirjan mukaan kaikki autonomiset tasavallat kuuluvat välittömästi Venäjän Sosialistiseen Federatiiviseen Sovettiliittoon. Tämä turvaa autonomisille tasavalloille suuremman määrän taloudellisen ja poliittisen itsenäisyyden.

Sovettiliiton Liitto muodostettiin vaikeana aikana, sovettiliiton elämän raskaana kautena.

Jo X puoluekokouksessa v. 1921 toveri Stalin korosti sitä, että "Ilman sovettiliiton valtiollista liittoa, ilman niiden yhdistymistä yhtenäiseksi sotilaalliseksi taloudelliseksi voimaksi on mahdotonta kestää maailman imperialismin yhdistettyjä voimia vastaan enempää sotilaallisella kuin taloudellisella rintamalla" (Stalin "Marxismi ja kansallisuus" ja siirtomaankysymys" v. 1934, siv. 76). Sosialistisen Sovettiliiton Liiton I edustajakokouksessa joulukuun 3 päivänä v. 1922 toveri Stalin puhui: "Sovettiliiton historiassa on tämä päivä käännekohta. Se asettaa tienviitteen vanhan, jo kuljetun kauden välille, jolloin sovettiliiton valtiot, vaikkakin toivat yhdessä, mutta kulkivat erikseen, huolehtien ennenkaikkea oman olemassaolonsa kysymyksistä, ja uuden, josta alkanen kauden välille, jolloin sovettiliiton valtiot erillisistä olemassaolosta tehdään loppu, jolloin tasavallat yhdistyvät yhtenäiseksi liittovaltioksi menestyksellisesti taistelua varten taloudellista sekkortoa vastaan, jolloin sovettiliiton valtiot enää ajattele ainoastaan olemassaoloa, vaan myöskin sitä, että kehittyisi vakavaksi kansainväliseksi voimaksi, joka voisi vaikuttaa kansainväliseen tilanteeseen, joka voisi muuttaa sitä työväenliikkeen eduksi".

Tämä taloudellisen, poliittisen ja sotilaallisen heikkouden aika on ajoja sitten mennyt. Nykyään Sovettiliitto on suuri ja mahtava valtio, jolla on kaikkien vankin, koko kansan kanssa lujuista yhteysidottu valtiokoneisto, ja me olemme vakuuttuneita, että uusi Konstitutiopöytäkirja, joka voisi muuttaa tätä tilannetta, on täysin oikeutettu.

Tämän me olemme saavuttaneet, yhdistämällä Sovettiliiton maan kaikkien kansojen voimat veljesliittoon, organisoimalla sovettiliiton valtioiden avustuksen toinen toisilleen taloudellisessa, kulttuurisessa ja poliittisessa suhteessa. Nämä liittotasavaltajien keskinäinen avustuksen, kaikkien liittotasavaltajien sosialistisen rajojen yhtenäisen puolustuksen tehtävät ovat nykyäänkin ratkaissut, perusmomentti liittovaltion olemassaolon välttämättömyyden motiivien määrittelyssä, valtion, joka kykenee "turvaamaan sekä ulkoisen turvallisuuden että sisäisen taloudellisen edistymisen ja kansojen kansallisen kehityksen vapauttaminen".

VSFST:n Konstitutiopöytäkirja 18 sanoo: "Liittotasavaltajien keskinäisavustuksen toteuttamiseksi ekonomisella ja poliittisella alalla samoin kuin puolustuksenkin alalla, Venäjän Sosialistisen Federatiivisen Sovettiliiton valtion toisten tasavaltajien Sosialistisen Sovettiliiton Liiton Liitoksi".

Olemassaolonsa vuosina on Sovettiliiton tullut todella murtumaton sosialismin linna. Ja jokainen Sovettiliittoon kuuluvasta tasavallasta on kasvanut taloudellisesti, kulttuurisesti ja poliittisesti. Sovettiliiton kuuluminen aikana on myöskin Venäjän Sosialistisen Federatiivisen Sovettiliiton kasvanut yhdessä kaikkien toisten kanssa, auttaen toisia tasavaltajia ja samaan aikaan nojaten näihin tasavaltajoihin. Katsoisimmepa äärettömän maamme mihin osaan tahansa, niin kaikkialla me näemme uuden onnellisen sovettiliiton. Me näemme aktiivisen, tietoisien ja onnellisen ihmisen, joka on kasvanut ja koulutunut taistelussa sosialismin puolesta suuren stalinilaisena aikakautena. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Juuri tämän vuoksi me olemme Sovettiliiton puolesta, Sovettiliiton kansojen veljellisen yhteistyön puolesta. Yhdistyneinä liittovaltioksi, sovettiliiton valtiot ovat lyhyessä ajassa saavuttaneet mitä suurimmat menestykset sekä maan sisällä että ulkopuolella.

Kansainvälistä tilannetta nykyään karakterisoi yhä kasvava fasistien valtioiden aggressiivisuus, niiden salaliitto Sovettiliiton

toa vastaan. Saksan ja Italian fasistit avoimesti, kynnillisesti kuristavat Espanjan kansaa, niin kutsuttujen demokraattisten valtioiden salissa tämän, tyrkyttävät Espanjalle fasistista ehdokastaan, kenraali Francoa. Fasistit avoimesti lietsovat sotaa. Tämän mitä suurimman vaaran edessä on sovettiliiton valtiot, tiiviimmän yhdistäytävä yhtenäiseksi sovettiliitoksi, entistä korkeammalle kohotettava taistelun lippu rauhan puolesta, lippu, joka yhdistää koko etumaisen ihmiskunnan fasistisia ryöväreitä vastaan.

VSFST:n rajat ovat tavattoman laajat — ne ulottuvat useiden tuhansien virstojen päähän Itään, niillä on tavaton pituus Lännessä, Etelässä ja Pohjoisessa — mutta tietyt viholliset, jotka meidän maamme on kaikkialla valmis murettavasti vastustamaan. (Jatkuvia suosionosoituksia.)

Imperialistiset valtiot, kukin erikseen, eivät yksitellen uskalla mitellä voimiaan suuren sovettiliiton kanssa, ne valmistelevat yhdistettyjä sotatoimia meitä vastaan. Mitäpä siitä — sekään ei maamme yllä. (Raikuvia suosionosoituksia.) Tässäkin tapauksessa ensikäden sotateikkailujen alkuunpanijat menettävät päänsä. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Kasvakoon ja lujittakoon suuri sovettiliitto — Sosialistisen Sovettiliiton Liitto!

Seisokoon se järkähtämättömänä graniittikalvona vihollisten kauhuksi!

Eteenpäin, uusiin voittoihin! (Raikuvia, jatkuvia suosionosoituksia. Kaikki nousevat seisomaan.)

Selskoin intelligentsien sobruanie

12 päivä tällä kuudella Anuksen klubbassa oli erinomainen sobruanie. Tähän kertyi 240 seljokoulu intelligenttia.

... Kluban suulu on täysi. Kuuluu vessel pagin. Delegaattien snakomitas toine toisenker. Soittau dubovoi orkestru. Vessel on suulas, vessellät on i rahvas. Aijät muheloittajen paistah omas elokses da ruavos...

Avavui suanavessi. Svonku. Kerras sualu "uspokojihes".

— Tovarishat! Rasreshikkua raikoman puoles peredajia teil, selskoin intelligentsien predstaviteljoil, plaamennoi bolsheviskoil privietty.

Tämä oli raikoman sekretarin tov. Brengul'in privetstvie delegaatoil.

... Astummo sualua myö, shtobi posnokomickesh, kedäbo on sualas:

Inshener Kononenko i vratsch Vanniller, utshitel Uspenskii i medsertru Spiridonova, kolhosnoi isbatshu Panshin i tehnikku Tshaplin, bibliotiekari Rutshieva i selsovietan predsednatel Trifonova, agronom Koroljev i fershali Egorov, vot erähtä delegaata. Ei häi sua luetella kaikkie. Suolas istuu 240 hengie inshenierua, vratshua, utshiteljuu, medsestrua, kolhosnoidu isbatshuo, tehnikkia, agronomua i toisie...

Sobruanie avavuu. Vallitah presidium.

Dokludan sooruaniel asui tov. Virolainen, raikoman kulzittpropuol. Häi pagishi delegaatoil VIII sojusnoin siesdan itogoois. Dokludau oli interesnoi, shivoti. Virolainen toi äijän faktua, kudamis voi nähtä, mille muuttuu meijän elos.

Vähine pidäy sanuo endises i urves intelligentsies. Vie ei ammu, vuosien 1913—16, endises Anuksen ujesdas oli 28 shkolu, kudamis oli yksin utshiteljoil, yksibolnitsbu, kolme fersheljskoidu punktua. Tämä

kogo ujesdas! No sato oli äijy kirikkyö, monasterie.

Nygöi jo voibi ellendii, mituine oli silaigua intelligentsie. Ujesdas oli: vähästy enämbi 30 utshiteljuu, vratshua, 6 versalie, akusherka, 4 agronomua, 9 piisarie, 9 urjadniekkua, 40 pappie i las puoldu sadua manahua.

Jällel on jäidy net ajat.

Ei kogo ujesdas, a vai yhtes Anuksen rajonas on: 178 utshiteljuu, las 50 kultrabotniekkua, 13 vratshua, 27 agronomua i melioruaturua, 75 medrabotniekkua, piäl 20 inshenierua i tehnikkia, 18 buhgalterie, 58 sovetiskoidu i partinoidu ruadajua.

Nygöi meijän rajonas on 10 yhty vajuadu keskishkolu, 20 meditsinskoidu utshrednediu, 3 mashino-traktornoidu stantsiedu, lesosavodu, 4 elektrostantsiedu. Ei voi kaikkie, mustua luvetella midä on.

Nämä faktat, kudamat mainitsi omas dokludas t. Virolainen, kerrotah juuri hyvin endises i nygöshes intelligentsies.

Sobruanie jatkuu. Roitah pree-niet. Predsednateljanu sobruanie on shaslushonnoi utshitel Pa-vel Konstantinovitsh Uspenskij.

Prenielois vystupajah: vratsch Vanniller, sootehnieky Fedorova, Rappu (RONO), Vasjunov (Raisdrav), Kirilov (utshitel), agronom Koroljev, tehnikky Tshaplin, bibliotiekari Kusnetova, isbatshu Panshin, bibliotiekari Koroljeva, prokuror Veledejev, utshitel Uspenskij. Jalgmäisike vystupii riikan predsednatel t. Polivaikin.

Kai nämä vystupaitsijah ker-

rotah urves elokses, urves selskoin intelligentsies.

Interesnoin primieran toi omas vystuplenies agronom Koroljev. Häi raskashi, shto yhtes heijän perches on lähtenyt 5 sovetiskoidu intelligentua.

— Minä, sanoi tov. Koroljev, olen lähtenyn bednjatskois krestjanskis perches. Pereh oli suuri. Enne opastuo ni kel ei suanuh.

— Toiset on dielot nygöi. Köyhän krestjuanan perches lähti: Mashin-traktornoin stantsien direktor, velli on sootehniekanu, toine velli ruadua kartsiikas, sisär obkomas konsomola. A minul on vyishoi obrasovanie.

Aigu rubei menemäh jo myöhäh. Preeniet loppietih. No vot sobruanian predsednatel objavlajtsou:

— Postupi predlosheenie työndä privetstvennoi telegrammu tovarishal Stalinil.

Rahvas sualas ruvettiäh äjäl käsili räpyttämäh.

— Pidäy työndä, kuuluu äänilöi.

Konsu lugiettiäh telegramman tekstu, delegaadat vie kerdu privetstviitih muailman ruadoi rahvahan rukovoditeljuu. Telegrammu priimitiäh.

Sobruanie työndi i privetstvennoi kirjases Karilien bolsheviskoil rukovoditeljal t. Irklisil.

Ehtäl delegaadat katsottiäh kino "Novye vremena" (Urvet ajat) sen jälles oli tansit.

I. Tshenshijav,

Abulaisien kel ruadua on tulokkahembi

Prjazhau lespromhoosu vaste vie ei ammu savodi käytee uut metsäh leikkavo metoodoo, kudamoo, kudamoomyete rootha parahat metshystahannovistat Pajunen i Filatov. No i sit tulokset ollah nägeväset. Kindah punktan lesorunbu Ivanov, kuni roodoi yhtehises brigadoos mis ei ollut ni mingälästu roovon jagou leikkoi päiväs 10—15 festmetriloih, a nygöi kohten abulassen kel, kudamat karsitah i kabratetah oksii joga päisee leikaisi 50—65 festmetriloih.

Abulaisien kel roodo on tulokkahembi sahan Kraokulin avto-baasan lesoruubu Artemii Zooginov. Se kohottoo roodo tehon i lesoruuban palkkaa. Otto primieru meis. Myö dvojuroonoi velljen Fjeedoron kel olimmo parahat lesoruubat kogo baasal, a ni konsu miehe kohti emmo leikonut enämbec 11 festmetrii.

A. Lesnoi

Nygöi myö roommo mollei erikse, no piemmo yksin apulasin i leikkammo 30—33 festmetriloih miehhe kohti.

Kahel kerrannou i meijän roodopalku. Ennen minä tienain 10—15 rublin päiväs, a nygöi sain 30 rublin i enämbi. Minun abulane "Ipatov" ennen sarobotivaiti 7—8 rublih, a nygöi saabi 15 i 20 rublin.

Artemii Loginov sygysyi andoi askaldnksen chto sesonan aigah sagotovii 1.600 festmetrii. A nygöi urven leikkavon moodih käyttäjes se samane Loginov andoi sanan chto jeennysen talvisesonan aigah sagotovii 8.000 festmetrii puudu.

Filatovon i Pajusen roodumeetoodoo Prjazsan lespromhoosal pidee käytee julgenbasti a kaikil metsypunktiloil.

Professori A. SHESTAKOV

"Verisunnuntai"

(Tammikuun 9 (22) p. v. 1905)

KOLMEKYMMENTÄKAKSI VUOTTA sitten, tammikuun 9 (22) p:nä v. 1905 tammikuun pakkaspäivänä sadat tuhannet Pietarin työläiset vaimoineen ja lapsineen, jumalankuvineen ja kirkkolippuneen, tsarain muotokuvineen lähtivät pääkaupungin laidoilta tsarain palatsin luo. He kulkivat tsarain luo pyyntöineen — vaatiin sodan lopettamista, poliittisten oikeuksien antamista kansalle, työläisten ja talonpoikain kärsimysten ja piinien huojentamista. Näiden luonnonvoimaisesti nousseiden työläisten etunenässä oli provokaattori pappi Gapon. Se oli hän, joka syötti työläisille sellaista ajatusta, että on lähettävä anomuksen tsarain luo. Se oli hän, joka ohranan antaman tehtävän mukaan perusti "Pietarin kaupungin venäläisten tehdastyöläisten yhdistys", tämän järjestön avulla taistellakseen bolsheviikkien vaikutusta vastaan Pietarin proletariaatissa.

Kaikkie on riittävä tunnettu se, miten päättyi tämä työläisten esiintyminen. Tsarain käskystä "Heidät yhteislaukauksen vastaanotettiin. Heidä sapeleilla hakattiin. Rujottihin säälimättä..."

Amputiisen seurauksena oli noin parituhatta kuollutta ja haavoittunutta.

... Mutta heidän kanssaan tapettiin

Myös usko eläviltä tsariin!*)

*) N. Rybatskin runosta, "Sbornik v. 1905 runoudesta", GHIL, v. 1935.

Samana päivänä Pietarin ympärillä ensimmäisen kerran pääkaupungin historiassa ilmaantuivat barrikaadit. Työläiset särkivät asemyymälöitä, verstaiteja, aseistautuivat millä sattu. Työläisten valtaamassa kirjapainossa painettiin aseelliseen kapinaan kehoitusproklamasio. Kas tässä on lehtisen alkuperäinen teksti:

"Kaikkien maiden proletarit, yhtykää! Te olette nähneet itsevaltaisen hallituksen petomaisuudet! Olette nähneet veren, joka kasteli katuja! Olette nähneet satoja työväenlasien puolesta taisteilijoita ammuttuina, näitte kuoleman, kuulitte haavoitettujen naisten ja turvottomien lasten huokaukset!... Kuka suuntasi sotajoukot, kivaarit ja kuulat työläisrintaan? Tsariin, suurruhtinaat, ministerit, kenraalit ja hovilurjuukset. He ovat murhanjia! Kuolema heille! Aseisiin, toverit, vallatkaa aseita, asevarastoja ja asemyymäläitä. Aukaisskaa, toverit, vankilat, vapauttakaa apauden puolesta taisteilijat. Murtakaa santomitit ja poliisihallinnot ja kaikki kruunun virastot. Kumoamme tsarain hallituksen, asetamme oman. Eläköön vallankumous, eläköön kansanedustajien perustava kokous!

Venäjän sosialidemokraattien työväenpuolue". Näin alkoi Venäjän ensimmäisen vallankumouksen. Tammikuun 9 (22) p. v. 1905 tapahtumien merkityksestä proletariaatille Lenin silloin kirjoitti: "Suurenmoisia historiallisia tapahtumia on

Tilatkaa ja levittäkää Punaista Karjalaa

KUVASSA: Työläisten demonstratsio hajoitetaan Admiraliteetin rakennuksen luona (Pietarissa) tammikuun 9 päivänä v. 1905 (piirustus).

(Sojuzfoto.)

Venäjällä. Proletariaatti on noussut kapinaan tsarismia vastaan... Proletariaatin vallankumouksellinen kasvattaminen harppasi yhtenä päivänä eteenpäin niin, kuin se ei olisi voinut harpata harmaan, arkipäiväisen, kurjan elämän kuukausina ja vuosina... (Lenin, Teokset, nide VII, sivu 79). Edelleen samassa kirjoituksessa Vladimir Iljitsh sanoo, että Pietarin proletariaatin perässä tsarismia veritöitä vastaan nousivat koko Venäjän työläiset.

Se, miten valtavan merkityksen Lenin antoi Venäjän ensimmäiselle vallankumoukselle jo aivan sen alussa, näkyy Leninin seuraavasta viittauksesta: "Työväenluokkamme sankarillisesti lakann Venäjän tsarismia kukistaminen tulee olemaan käänne-

kohtana kaikkien maiden historiassa, kaikkien natsioiden kaikkien työläisten asian helpotukseksi kaikissa valtioissa, maapallon kaikkialla puolilla. Ja muistakoon jokainen sosialidemokraatti, muistakoon jokainen tietoinen työläinen sen, miten suurenmoiset yleiskansallisen taistelun tehtävät ovat nyt hänen hartioillaan..." (Lenin, Teokset, nide VII, sivu 81). Näitä Leninin neuvoja täysin vastaavasti kehitti silloin bolshevistista työtä Kaukasiassa toveri Stalin, käymällä säälimättä taistelua vastavallankumouksellista menshevismia vastaan.

Itse tosiasia, että tammikuun 9 (22) p:nä kadulle lähteneiden työläisten etunenässä oli provokaattori pappi Gapon, joka onnistui vetämään tuhannet aseetomat ihmiset tsarain käskyiläis-

ten kuolien eteen, voi tapahtua vain mensheviikkien, trotskilaisien hajoitavan työn ja niiden työväenluokkaan osoittaman rakkauttavan vaikutuksen seurauksena. Jo silloin, ollen muodollisesti samassa puolueessa bolsheviikkien kanssa, mensheviikit eivät häikäilleet minkäänlaisten keinojen ja metoodien käyttämistä taistelussa bolsheviikkien vastaan bolsheviikkien vaikutuksen hajoitamiseksi työväenluokkaan nähden.

Artikkelissa "On jo aika lopettaa", joka on julaistu sanomalehdessä "Vperjod" 18 päivä ennen tammikuun 9 (22) p:nä tapahtumia (N:o 1, tammikuun 4 p:nä v. 1905 — joulukuun 22 p:nä v. 1904) Vladimir Iljitsh Lenin suuttumuksella tiedotti, että mensheviikit ovat hajotta-

neet demonstratsion Pietarissa marraskuun lopulla v. 1904. Kattala ienshevistinen joukkio poltti silloin noin 10 tuhatta lehtistä, jotka kutsuivat demonstratsioon, esittien tällaisen perustelun: "Eivät kaikki työläiset ole riittävän kehittyneitä, tietoisesti osallistukseen demonstratsioon ja puolustukseen komitean esittämiä vaatimuksia". Tätä pietarilaisten mensheviikkien hajotusmenettelyä Lenia nimitti viimeiseksi pisaraksi, jonka tulee täyttää puolueen kärsinyt.

"... Meidän puolueemme on vakavasti sairas ja viime vuoden alkuun se on menettänyt hyvästi puolet vaikutustaan", — sanoi silloin Lenin (Teokset, nide VII, sivu 42). Tähän olivat kokonaan syyssä mensheviikit.

Imetellen katalien petturien toimenpiteitä, Vladimir Iljitsh kehoitti, "eroitukseksi" mensheviikeistä, jotka toimivat salaa, piilottellen itseään puolueelta, julistamaan avoimesti ja vahvistamaan käytännössä, että puolue katkaise näiden herrojen kanssa kaikki ja kaikenlaiset suhteet" (Lenin, Teokset, nide VII, sivu 43).

Kuten tunnettua, Trotski oli yhdessä mensheviikkien kanssa koko kattalassa hajoitustyössä. Heti tammikuun 9 (22) p. v. 1905 tapahtumien jälkeen hän julkisti provokaattori Gaponin vallankumoukselliseksi, vallankumouksen johtajaksi. Tämän johdosta Lenin jo silloin kirjoitti, että Trotski on "suunsoittaja", että pappi Gapon ei ollut eikä voinut olla vallankumouksen johtaja, sillä että hän nojasi nimenomaan työväenluokan takapajuisimpien kerroksien ennakkoluuloihin. Trotski ajoi samantyyppistä bolshevistisen vaikutuksen hajoituspoliittikkaa työväenluokkaan nähden, kuin kaikki mensheviikitkin. Yhdessä

mensheviikki-petturien kanssa hän kaikin tavoin koetti hajottaa puolueen II edustajakokouksen päätökset, häväästä puoluejäsenten joukon silmissä itse edustajakokouksen. Lenin nimitti kaikkia näitä puoluepäättöksiä rikkojia demagoogeiksi, poliitikoitsojiksi, fraasimestareiksi.

Mensheviikkien ja niiden joukossa Trotskin petturimaisen hajoitustoiminnan seurauksena, oli puolue siinä aikana, jolloin työläiset lähtivät kadulle tammikuun 9 (22) veripäivänä v. 1905, heikentynyt, työväenluokka oli orientoitu väärin. Tämä on välttämätön muistia meidän aikkaname, jolloin kysymys vallankumouksellisesta valppandesta, taistelusta kaksinaamaisa ja kapitalismin vastavallankumouksellisia restauraattoreita vastaan on erikoisen tärkeä. Samalla ei saa unohtaa sitä sankarillista taistelua, jota siinä aikana, samoin kuin koko puolueen historian ajan, bolsheviikit kävivät vaikutuksena lujittamiseksi työväenluokkaan. Tätä taistelua bolsheviikkien täytyi käydä mensheviikkejä, siinä luvussa trotskilaisia vastaan, samoin kuin muita vihameilisiä vaikutteita vastaan.

Bolshevismille vihameilinen mensheviikkien ja trotskilaisien kanta juontui menshevistis-trotskilaisesta epäluottamuksesta proletariaatin voimiin, sen järjestäytymiskykyyn nähden yleensä, puoluejärjestön luomiseen — erikoisesti sen kykenevyyteen poliittisessa taistelussa. Niinpä jo Venäjän ensimmäisessä vallankumouksessa trotskilaiset, jotka nyt ovat muuttuneet fasistiohranan suoranaiseksi agentiksi, sen veritekojen käytäntöönpanijoiksi, pettivät työväenluokan asiaan. Trotski samoin kuin kaik-

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

